

Hlásku Ř vyvozujeme z hlásky R. Pokud dítě neumí správně vyslovovat hlásku R pak není možné naučit jej správně vyslovit hlásku Ř. (Někdy se může stát, že dítě začne v běžné řeči používat nejdříve hlásku Ř a poté hlásku R). Pokud však neumí vyslovit ani R ani Ř, musí se na logopedii začít nejdříve s vyvozováním hlásky R. A nyní přistoupíme k vyvozování hlásky Ř. Dítě musí stisknout zuby na sebe, našpulit rty a jemně polohlasem nebo šeptem vyslovovat hlásku R. Pokud tímto způsobem nastaví mluvidla a přiměřeně na hlásku R přitlačí ozve se Ř. Nejlepší je trénink hlásky Ř zkoušet ihned ve slovech.

ŘA:

řada, řádek, řasy, řádí, pořad, pořád, pořádkový, pořádek, vyřadí, vyřadí, , zařadí

ŘE:

řepa, řeka, řepánek, řekla, řekl, Řek, řekne, ředkvička, řečník, řeč, řezat, řemeslo, řemen, řemínek, bouře, hoře, hůře, kuře, koření, nahoře, oře, ořech, ořez, pařez, vaření, kouření,

ŘI:

říkadlo, říkanka, říká, říjen, řízek, říše, boří, daří, hoří, měří, míří, síří, kouří, hovoří, peří, peřina, peřinky, šíří, rozšíří, vyřídí, zařídí

-Ř-

vař, měř, dař, keř, havíř, kouř, knihař, kuchař, primář, kolář, kovář, opravář, rybář, trakař, mlynář, malíř, pekař, kalendář, hovoř, lékař, popelář, kadeř, včelař, vikýř, tchoř, vepř, modř, slabikář, parukář, křížovkář, dřevař,

-ŘK-

pekařka, kuchařka, mlynářka, malířka, kovářka, opravářka, lékařka, primářka, parukářka

DŘ:

dřevo, dříví, dříme, dřímota, dřívce, dřív, dřívko, dřevěný, dřevoryt, dřevorytec, dřez, dřevák, dřep, podřep, odře, odřený, Ondřej, Oldřich, podřízený, zadřený, dřevník, modřín, modřinka, modřina, pudřenka, hadříček, hadřík, Jindřich

BŘ:

břicho, bříska, břidlice, březan, břitva, bříza, břemeno, břecťan

HŘ:

hříbě, hříbátko, hříbek, hříb, hřích, hřídél, hřiště, hřebec, hřeben, hřad, pohřeb, vyhřátý, ohřej,

CHŘ:

chřípka, chřoupe, chřestýš, chřadno, chřtán

KŘ:

křídlo, křída, křeček, kříž, křik, křiček, křička, křivka, křivá, křivák, křížek, křížovatka, křesadlo, křeslo, křesílko, křemen, křemenáč, křepelka, křížovka, křeč, křáp, křápy, křoviny, křoví, křovák, křovíčko, křupky, nekřič, zakřič, okřikne, zakřikne, pookřeje, skříňka, skříň, výkřik, pokřik, křtiny

MŘ:

mříž, mříže, mřížka, umřít, zemřít, mřenka

PŘ:

příboj, příbor, příchod, příkaz, přítel, příhoda, přihlásit, přijel, přijela, přijal, příloha, přímka, přímo, nepřímo, přihláška, příplatek, příprava, příště, přijímač, příjmení, příklady, přídavek, přišel, přízvuk, příroda, přece, přečetl, předek, přesto, přehlídka, přehrada, přehradní, přece, především, přání, práci, přátelství, přátelé, přezka, přezout se, přezůvky, přepona, přesouvat se

TŘ:

tři, tříska, třída, střída, tříletá, třicet, třista, třít, třepat, tření, třešeň, třetina, Třeboň, Petře, kmotře, třpyt, tetřev, větřík, bystře, třáseň, třesavka, třeba

STR:

středa, střída, střídat, střecha, střep, střepina, střela, střelnice, střelec, střevíček

VR:

vřídlo, vřed, vřídek, vře, vřít, v Řecku, vřeteno, v řadě

ZŘ:

zřítelnice, zřícenina, zřejmě, zřetelně, z řeky, zřízenec

Věty:

Táta pracuje se dřevem. Je stolař. Ve třídě je třicet dětí. Ve škole se učíme říkat říkanky. Lidé mají různá povolání: malíř, popelář, lékař, havíř, kuchař, pekař. Na křížovatce stojí auta. Babička mi vyprávěla pohádku O velké řepě. Řidič řídí auto. Hoří mi tváře. Děti mají doma křečka. Křeček utekl a schoval se za skříň. Motýlek má barevná křídla. Netopýři spí ve dne. Úhoř plave v řece. Překladatel přeložil knihu. Do přístavu připlouvá parník. Při bouři často hřmí. Ohřál jsem se u ohně. Až mi z toho hoří tváře. Hříbě má krásnou hřivu. Petřík křičí na Jiřinu. Pořádně se přikryj se peřinou! Zavři dveře! Na okně jsou mříže. Pekař upekł mřížkový koláč. V přírodě žije spousta krásných zvířat. Veverka louská oříšky. V létě pojedeme do Řecku k moři. Bolí mě břicho, asi mám chřipku. Potřebuji se zahřát. Paní učitelku přeřadili do jiné třídy. Dveře se musí otevřít a zavřít. Kuře běhá po dvoře a slepice krákoře. Nahoře nad dveřmi visí zvoneček. Dřevorubec kácí stromy, nechává z nich pařezy. Křemílek a Vochomůrka bydlí v Pařezové chaloupce. Kuchař používá při vaření různá koření. Tři bratři se jmenují: Bořek, Petřík a Řehoř. Střelec míří na terč. Teta Jiřina kouří. Vepři žijí ve vepřině. Uvař červenou řepu! Na řízek se sype pepř a sůl. Potřebuji na úřadě vyřídit důležité věci. Opravář používá různá náradí. Jindřich má pod okem modřinu. Truhlář vyrobil krásný dřevěný nábytek. Před březnem je únor, po březnu bude duben. V říjnu většinou fouká větřík. Petříku obleč si svetřík. Zaslech jsem výstřel. V létě se na stromech červenají třešně.

říkanky:

Řežu, řežu dříví,
až jsem celý křivý.
Řežu dříví z ořechu,
narovnáám je pod střechu.
Řežu dříví na polínka,
vaří kaši Kateřinka.

Řetěz leží u dveří,
ať ho Jiřík přeměří.
Přeměří a přetřese,
od těch dveří přenesse.

Sází Jiřík, sází řepu.
Jak ji sází? Hezky v dřepu.
Sází řepu do řádek,
Jiřík má rád pořádek.

Řehtá hříbě na nádvoří,
že ho kočí hladem moří.
Řehtá hříbě, hlavou třese,
řezanku mu kočí nese.

Řežme dříví na polínka,
ať má čím topit maminka.
Řízy, řízy, říz.

Křepelíčka za keřem na své děti křepelala,
do keříčku k večeři křepelátka svolávala.

Skřivánci na nebi letěli,
slyšeli křepelku v jeteli.

Z komína se kouří,
večeře se vaří.
Kuchařka si přitom říká:
„Pro Mařenku, pro Jiříka,
i pro toho Řehoře,
co tam křičí na dvoře.“

Úhoříčku, úhoři,
jaké je to na moři?
Já byl nejdál, Jiříku,
jen v třeboňském rybníku.

To je křiku, to je nářku,
okřikněte naši Mařku.
Nač ten křik a nárek je?
Nám je třeba pokoje.

Ondřejíčku, Ondřeji,
nesněz mámě celou lžičku,
dost je kaše na talíři,
najejí se ještě čtyři.

Jindřich se dře u dříví,
div si páteř nezkriví.
Nařká si na dřinu,
má od dříví modřinu.

Jindřich si u pařízku
zadřel z dřeva velkou třísku.
Oldříšek má tříkolku,
předjel Mařku na dvorku.

Kmotře Petře,
nepřepepři toho vepře.
Mám tři koně u Třeboně,
mám tři koně, hřebce,
kdo mé hřebce potřebuje,
ať si o ně řekne.

Březen, březen, za kamna vlezem.